

Hebdomada Sancta, Feria V in Coena Domini
Sacellum Immaculatae Conceptionis
Seminarium Sancti Philippi Neri
Gricigliano
6 Aprilis 2023

1 Kor 11, 20-32
J 13, 1-15

Kazanie

W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

Rozpoczęliśmy ten najświętszy dzień modlitwą Tenebrae, skupiając nasz wzrok na Tajemnicy wiary, którą celebруем w sposób najbardziej uroczysty, gdy kończymy nasz Wielki Post i wchodzimy w Okres Pasyjny, Wielki Tydzień, a dzisiaj w Święte Triduum. Jest to Tajemnica odkupieńczego Wcielenia, najgłębsza rzeczywistość naszego życia. Jest żywą i nieprzemijającą prawdą, że Syn Boży został wcielony w niepokalanym łonie Dziewicy Maryi, aby ofiarować swoje życie za nasze wieczne zbawienie, aby wyjednać dla nas niezmierny i nieustanny dar Ducha Świętego, dar Bożej łaski, rozlewający się z Jego chwalebego, przebitego Serca na nasze serca. Wpatrując się w Tajemnicę wiary, stajemy wobec pozornego unicestwienia Wcielonego Syna Bożego, pozornego zwycięstwa Jego wrogów, szatana, „zabójcy od początku” i „kłamcy i ojca kłamstwa”, przez Jego okrutną mękę i haniebną śmierć na Krzyżu¹.

Jednakże wiara w Bożą Opatrzność ukazuje jeszcze głębszą i trwalszą rzeczywistość Jego zwycięstwa nad grzechem i śmiercią, Jego chwały po prawicy Ojca i Jego ciągłej obecności w Kościele przez Jego zmartwychwstanie, wniebowstąpienie i zesłanie Ducha Świętego w dniu Pięćdziesiątnicy. Komentując piąty psalm z dzisiejszego Tenebrae, Dom Prosper Guéranger pomaga nam w sposób głębszy i pełniejszy rozważać to, czego uczy nas Tajemnica Wiary. Pisze on:

Piąty psalm zawiera w sobie moralną naukę, która, gdyby została wysłuchana, skorygowałaby wiele fałszywych sądów o świecie. Często zdarza się, że ludzie są wstrząśnięci widząc, jak nikczemnym powodzi się dobrze, a cnotliwi doznają cierpienia. Była to pokusa, która zawładnęła apostołami, gdy ujrzawszy swego Boskiego Mistrza w rękach wrogów,

¹ J 8,44.

stracili wiarę w Niego jako Mesjasza. Psalmista przyznaje, że sam był trapiiony przez tego samego rodzaju myśli; lecz Bóg oświecił go, aby zrozumiał prawdę, że skoro Boska Opatrzność pozwoliła nieprawości zatriumfować na pewien czas, to z pewnością nadejdzie dzień, kiedy ukarze On złych i pomści sprawiedliwych, którzy cierpieli prześladowania².

Prawdę tę wyraża Graduał zaczerpnięty z Listu Świętego Pawła do Filipian, którym będziemy się często modlić w tych najświętszych dniach roku kościelnego:

Dla nas Chrystus stał się posłuszny aż do śmierci, a była to śmierć na krzyżu. Dlatego Bóg wywyższył Go nad wszystko i dał Mu imię, które jest ponad wszelkie imię.³

Opatrzność Boża objawia nam, że Bóg nie tyle pragnie zła, co dopuszcza pewne zło, aby uzmysłwić nam grzech świata, podczas gdy On zawsze działa, aby dokonać swego zbawczego dzieła, aby doprowadzić do końca misję zbawienia, ostatecznego zwycięstwa nad grzechem i śmiercią, dla której posłał na świat swego Jednorodzonego Syna w naszym ludzkim ciele.

Świętujemy dziś wieczorem ustanowienie Świętej Eucharystii i Świętego Kapłaństwa, dla którego stanowi ona rację bytu. Nasze rozważanie przyzwalającej woli Bożej pomaga nam pełniej poznać i goręcej ukochać działanie Chrystusa w naszym imieniu w Sakramentach Świętej Eucharystii i Świętego Kapłaństwa. W ich ustanowieniu rozważamy, jak Bóg dopuścił krwawą Ofiarę na Kalwarii, aby przez bezkrwawą Ofiarę Mszy Świętej i jej owoc - Komunię Świętą Ciała, Krwi, Duszy i Bóstwa Chrystusa - zapewnić nam na wieki jej owoc - wieczne zbawienie. Poprzez nasz udział we Mszy Świętej, poprzez zjednoczenie naszych serc z Eucharystycznym Sercem Jezusa, w najdoskonalszy sposób wypełniamy modlitwę zawartą w Introicie, zaczerpniętą z Listu Świętego Pawła do Galatów: „Ale wypada nam chwalić się krzyżem Pana naszego Jezusa Chrystusa: w którym jest nasze zbawienie, życie i

² “Le cinquième Psaume renferme une leçon moral destinée à réformer les idées du monde. Souvent il arrive que les hommes se scandalisent en voyant le triomphe des pécheurs et l’humiliation des justes. Ce fut en ces jours l’écueil des Apôtres, que désespérèrent de la mission de leur maître, lorsqu’ils le virent aux mains de ses ennemis. Le Psalmiste confesse que cette tentation l’a aussi ébranlé ; mai il n’a pas tardé à reconnaître que si Dieu laisse pour un temps dominer l’iniquité, il vient au jour marqué, pour punir les méchants, et venger le juste qu’ils avaient abreuvé d’amertumes.” Prosper Guéranger, *L’Année liturgique*, La Passion et la Semaine Sainte, 27ème éd. (Tours: Maison Alfred Mame et Fils, 1924), pp. 352-353.

³ “Christus factus est pro nobis obediens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltavit illum: et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.” “De Missa Solemni Vespertina in Cena Domini: Graduale,” *Missale Romanum ex Decreto Sacrosancti Concilii Tridentini restitutum Summorum Pontificum cura recognitum*, Editio iuxta typicam. Por. Fil. 2, 8-9.

zmartwychwstanie; przez którego jesteśmy zbawieni i wybawieni⁴". Przypomnijmy sobie słowa konsekracji Krwi Chrystusa: „To jest bowiem kielich Krwi Mojej, nowego i wiecznego Testamentu: Tajemnica Wiary; który za was i za wielu będzie przelany na odpuszczenie grzechów⁵".

Jakże często czujemy się zdezorientowani złem, które dotyka nas osobiście, dotyka świat i dotyka Mistyczne Ciało Chrystusa. W obecnych czasach my jako żyjący członkowie Kościoła współcierpimy z nim, gdy jest on raniony przez kłamstwa, których owocami są podziały, herezje, apostazje i schizmy. Jesteśmy słusznie zgorszeni, gdy jesteśmy świadkami ataków na Kościół ze strony tych, którzy mieniają się chrześcijanami, a przede wszystkim ze strony tych, którzy zostali wyświęceni do pełnienia roli prawdziwych pasterzy owczarni. Podobnie jak Apostołowie, ulegamy pokusie utraty wiary w Chrystusa i w Jego obietnicę, że pozostanie z nami zawsze w Kościele „aż do skończenia świata”⁶.

Wiemy, kto jest źródłem kłamstw, które atakują same włókna naszego życia w Kościele. Jest nim Szatan, Zły. Ale Chrystus nie kłamie. On nieustannie działa, posługując się kłamstwami Szatana, aby uświadomić nam zepsucie, które wdarło się w życie Kościoła, i prowadzi nas do pozostania Jego wiernymi „współpracownikami w prawdzie”⁷. Kiedy jesteśmy kuszeni do zniechęcenia, do zwątpienia w żywą obecność Chrystusa z nami w Kościele, obyśmy przypomnieli sobie o naszej wspólnotcie z tak wieloma, którzy w przeszłości heroicznie szli za Chrystusem i z tak wieloma, którzy dzisiaj czynią to samo w Kościele. Obyśmy usłyszeli raz jeszcze natchnione przez Boga napomnienie z Listu do Hebrajczyków: „I my zatem mając dokoła siebie takie mnóstwo świadków, odłożywszy wszelki ciężar, [a przede wszystkim] grzech, który nas łatwo zwodzi, winniśmy wytrwale biec w wyznaczonych nam zawodach. Patrzmy na Jezusa, który nam w wierze przewodzi i ją wydoskonala. On to zamiast radości, którą Mu obiecywano, przecierpiał krzyż, nie bacząc na [jego] hańbę, i zasiadł po prawicy tronu Boga”⁸. Obyśmy więc każdego dnia żyli rzeczywistością naszej komunii z Chrystusem w Świętej Ofierze Mszy Świętej, którą On niezawodnie składa za nas poprzez tych, których ustanowił swoimi braćmi w Świętym Kapłaństwie.

⁴ “De Missa Solemni Vespertina in Cena Domini: Antiphona ad Introitum.” *Missale Romanum*. Por. Gal 6, 14.

⁵ “Hic est enim Calix Sanguinis mei, novi et aeterni Testamenti : Mysterium fidei : qui pro vobis et pro multis effundetur in remissionem peccatorum.” “Canon Missae,” *Missale Romanum*.

⁶ Mt 28, 20.

⁷ 3 J 8

⁸ Hbr 12, 1-2.

Nie ulegajmy zwątpieniu, nie pozwólmy, aby w naszych sercach znalazło się miejsce na zniechęcenie, ale złożmy bez reszty nasze serca, zjednoczone z chwalebnym, Niepokalanym Sercem Maryi i Najczystszym Sercem Świętego Józefa, w chwalebnie przebitym Sercu Jezusa. Niech nasze serca wypełnią się uczuciami wyrażonymi przez Dom Guérangera na zakończenie jego długiego komentarza na temat bogactwa dzisiejszej Świętej Liturgii:

Cóż to za dzień, który spędziliśmy! Jakże przepelniony jest miłością Jezusa! Dał nam swoje Ciało i Krew na nasz pokarm; ustanowił kapłaństwo Nowego Testamentu; wylał na świat najwznioślejsze pouczenia swego miłującego Serca. Widzieliśmy Go jak zmagał się z uczuciami ludzkiej słabości, gdy oglądał kielich męki, który był dla Niego przygotowany; ale zatriumfował nad wszystkim, aby nas zbawić. Widzieliśmy Go zdradzonego, związanego i prowadzonego w niewolę do świętego miasta, by tam dopełnić swej Ofiary. Uwielbiamy i miłujemy tego Jezusa, który mógł nas zbawić przez choćby najmniejsze z tych upokorzeń, ale którego miłość do nas nie była zaspokojona, dopóki nie wypił do końca kielicha, który przyjął od swego Ojca⁹.

Jednocząc się z Chrystusem w Ofierze Eucharystycznej, otrzymujemy w obfitości łaskę całkowitego przyjęcia naszych cierpień oraz cierpień Kościoła i świata z miłości do Boga i bliźniego, ufni w zwycięstwo Chrystusa. "Ale wypada nam chwalić się krzyżem Pana naszego Jezusa Chrystusa: w którym jest nasze zbawienie, życie i zmartwychwstanie; przez którego jesteśmy zbawieni i wybawieni"¹⁰.

W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

Kardynał Raymond Leo Burke

Tłum. Izabella Parowicz

⁹ "Cette journée est assez remplie des bienfaits de notre Sauveur : il est nous a donné sa chair pour nourriture ; il a institué le sacerdoce nouveau ; son cœur s'est ouvert pour nous dans les plus tendres épanchements. Nous l'avons vu aux prises avec la faiblesse humaine, en face du calice de sa Passion, triompher de lui-même pour nous sauver. Maintenant le voilà trahi, enchaîné, conduit captif dans la ville sainte, pour y consommer son sacrifice. Adorons et aimons ce Fils de Dieu, qui pouvait, par la moindre de ces humiliations, nous sauver tous, et qui n'est encore qu'au début du grand acte de dévouement que son amour pour nous lui a fait accepter." Guéranger, p. 454.

¹⁰ "De Missa Solemni Vespertina in Cena Domini: Antiphona ad Introitum." *Missale Romanum*. Por. Gal 6, 14.